

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

STORMRAM

David Freeman

Nederlands: Vic Ribbens

1STE BEDRIJF1STE TAFEREEL

Laat in de middag in februari.

- NORA : Wat wil je dat ik zeg, moeder. Je hebt alles zonder mij bedisseld....
- IRENE : Je hebt er toch echt wel een eigen mening over.
- NORA : Daar trek jij je blijkbaar niet veel van aan. Hij is al op weg naar hier en daarmee uit.
- IRENE : 't Is maar voor een paar dagen, Nora.
- NORA : Maar het komt allemaal zo plotseling.
- IRENE : Ik weet het, maar het was een noodgeval.
- NORA : Wat voor een noodgeval ?
- IRENE : Dat kan ik je nu niet direct vertellen, Nora...
- NORA : Fantastisch, ma, bedankt voor het vertrouwen...
- IRENE : Je moet me maar vertrouwen....
- NORA : Ja, zoals jij mij vertrouwd zeker...
- IRENE : Je bent net je vader. Als je niet meteen je zin krijgt ga je pruilen.
- NORA : Wie pruilt er ? Ik kom thuis en je vertelt me langs je neus weg dat er iemand komt logeren, een patient van Sunnyville. En als ik iets meer over hem te weten wil komen om niet helemaal onvoorbereid te zijn, klap je dicht als een oester.
- IRENE : Ik heb je al dikwijls genoeg over hem verteld. Hij heet Patrick Simmons. Hij is rond de 25 en heel lief....
- NORA : En hij heeft een levendige fantasie en frutselt wat met klei en hij ziet er goed uit.
Ja ma, dat weet ik. Maar waarom moeten wij hem zonodig ineens adopteren ?
- IRENE : Wij adopteren hem niet... (pauze) O.K., jij wilt hem dus niet in huis. O.K. Als ze komen stuur ik hem gewoon terug.
- NORA : Ma, dat heb ik niet gezegd.
- IRENE : Nee, maar die toon van je was duidelijk genoeg. Ik dacht ge woondat dit voor ons allebei een goede gelegenheid was om iemand te helpen die het moeilijk heeft, maar als hij niet wil.... Je hebt het te druk....

- NORA : Welke moeilijkheden heeft hij ?
- IRENE : Persoonlijke problemen.
- NORA : We hebben allemaal persoonlijke problemen, ma.
- IRENE : Luister, als het jou van streek brengt iemand als Patrick in de buurt te hebben dan zeg ik hem gewoon dat er iets is tussengekomen en dat hij hier niet kan blijven. Het zal wel erg vervelend zijn, maar ik kan het doen.
- NORA : Ma...
- IRENE : Ja, Nora ?
- NORA : Als er nu echt een belangrijke reden is om hem hier te hebben, wel O.K. dan, ... laat hem dan komen. Al wat ik wil weten is waarom nu opeens...
- IRENE : Ben je zeker dat dat de enige reden is ?
- NORA : Ja ma, dat is de enige reden.
- IRENE : Patrick is niet echt ziek, weet je.
- NORA : Heb ik dat gezegd ?
- IRENE : In feite is hij zo normaal als jij en ik.
- NORA : Dat zal wel.
- IRENE : En daarbij, het wordt tijd dat je die onzinnige weerzin kwijtraakt. Stel je voor dat je trouwt en je man of je kinderen worden ziek, wat ga je dan doen? Wie gaat ze verzorgen ?
- NORA : Dat is geen probleem. Ik trouw niet en ik neem de pil.
- IRENE : Dit is niets om grapjes over te maken, Nora.
- NORA : Ik heb geen weerzin van zieke mensen, ma.
- IRENE : En hoe vlugger je dit onder ogen ziet hoe gezonder je zult worden...
- NORA : Maar gaan we hem te slapen leggen, ma ?
- IRENE : Ik veronderstel dat je weer gaat doen alsof hij lucht is. Zoals je deed toen mijnheer Hargreaves kwam dineren.
- NORA : Waar gaan we Patrick te slapen leggen, ma ?
- IRENE : En dan die arme spastische kok....
- NORA : Ma !
- IRENE : Je hebt gelijk. Ander onderwerp. Zand erop.
- NORA : 't Is "zand erover" ma.
- IRENE : Mij eender.

- NORA : In ieder geval, ik hoor dat nu al vijf jaar lang en ik begin het beu te worden.
- IRENE : Je bent alleen maar bang om een paar waarheden over jezelf onder ogen te zien, dat is alles.
- NORA : Ik heb geen weerzin van zæke mensen. Jouw bezorgdheid voor hen hangt me alleen de keel uit. En wil je nu alsjeblieft mijn vraag beantwoorden.
- IRENE : Wat ?
- NORA : Waar ga je Patrick laten logeren als hij komt ?
- IRENE : Hier. In de living.
- NORA : Bezellig.
- IRENE : Waar anders ? Het is overal dichtbij.
- NORA : En wat gebeurt er als je de laat avond show wil zien ? Dat doe je gewoonlijk.
- IRENE : Patrick houdt daar ook van.
- NORA : Iedere avond ?
- IRENE : Zo goed als. Onze smaak is praktisch dezelfde. Hij houdt ook van Glenn Ford.
- NORA : Glenn Ford = Zeg me nu eens ma, waarom hou van van Glenn Ford ?
- IRENE : Wel, hij is struis, hij is groot EN hij is knap...
- NORA : Oh ma.
- IRENE : Wel, ik kan het ook niet helpen dat ik niet artistiek genoeg ben om dingens als Swan Lake en the Royal Winter Ballet te appreciëren.
- NORA : Royal Winter Ballet. Wat is dat ?
- IRENE : Je weet wel, je hebt het National Ballet en er bestaat ook het Royal Winter Ballet. Lieve hemel, jouwkamer hangt vol met hun posters.
- NORA : Winnipeg.
- IRENE : Wat ?
- NORA : Royal Winnipeg Ballet. Royal Winter Fair.
- IRENE : Mij eender.
- NORA : Het maakt wel verschil, ma... In ieder geval heeft niemand gezegd dat je niet artistiek genoeg bent.
- IRENE : Nee, maar je insinueert het. Je bent het altijd aan het insinueren. Juist zoals hij.

- NORA : Daar gaan we weer.
- IRENE : Nee, ik hield van je vader, maar diep in zijn binnenste wenste hij dat ik wat gesofisticeerder zou zijn, dat ik muziek en kunst wat meer zou appreciëren.
- NORA : Dat is niet waar.
- IRENE : Jawel. En dat wens jij ook, he Nora ?
- NORA : Ma, als Glenn Ford voor jou het summum is, blijf daar dan bij.
- IRENE : De waarheid is dat ik nooit tijd heb gehad voor dat geleerd gedoe. Ik had het altijd te druk met achter je vader op te kuisen.
- NORA : Ja, ma.
- IRENE : Met een alkolieker getrouwd zijn is geen lolletje, schat. Geloof me.
- NORA : Wat doen we met de spullen van Patrik ?
- IRENE : Zoals die keer dat hij heel het tapijt onder kotste. Jij herinnert het je waarschijnlijk niet meer.
- NORA : Ma, heeft Patrick veel bagage ?
- IRENE : Het duurde weken, voor de geur weg was. Als de buiten binnen kwamen was ik zo verveeld....
- NORA : Ma.
- IRENE : Ik zie ze nog zitten snuffelen...
- NORA : Ma !
- IRENE : Sorry, ik was je zwakke maag vergeten.
- NORA : Hoeveel bagage heeft hij ?
- IRENE : Wie ?
- NORA : Glenn Ford.
- IRENE : Glenn Ford ? Hoe kan ik dat nu weten schatje ?
- NORA : Och, stop er mee, ma, ik bedoel Patrick Simmons.
- IRENE : Zeg dat dan meteen, schat. Ik kan geen gedachten lezen. Hij heeft twee valiezen en een reistas.
- NORA : Twee valiezen en een reistas ! Hoelang gaat hij hier eigenlijk logeren ?
- IRENE : Ik weet het niet.
- NORA : Hoe bedoel je, je weet het niet.
- IRENE : Tot hij met zichzelf in het reine gekomen is.
- NORA : En dan gaat hij terug naar Sunnyville ?

- IRENE : Nee, daar wil hij nooit meer heen.
- NORA : Wat gaat hij dan doen ?
- IRENE : Hij weet het niet, schat. Zo ver vooruit heeft hij nog niet ~~gxxxxxx~~ gedacht.
- NORA : Heeft hij helemaal geen plannen ?
- IRENE : Het is allemaal ineens opgekomen...
- NORA : Dag, zeg jij.
- IRENE : Hij heeft geen tijd gehad om plannen te maken.
- NORA : Wel, hij kan hier niet eeuwig blijven, ma.
- IRENE : Dat weet ik.
- NORA : Wel dan.
- IRENE : Maak je geen zorgen, het lost zich vanzelf op.
- NORA : Hoe dan ?
- IRENE : Ik weet het niet, schatje. We zullen het moeten afwachten. (deurbel) Daar is ie. Kom me helpen met zijn bagage. (ze gaat weg. Nora blijft achter. Irene af)
- Hallo Patrick.
- PATRICK : (achter) Hi, Irene.
- IRENE : (achter) Ik dacht dat je nooit zou komen. Maar waar is al je bagage ? Brengt iemand ze naar boven ?
- PATRICK : (achter) H Ik heb ze bij de lift laten staan. Irene, ben je zeker dat je dit wilt doen ?
- IRENE : (achter) Natuurlijk.
- PATRIC. : (achter) Ik zet je toch niet in de rats.
- IRENE : Natuurlijk niet, hé, Nora ? Nora ? (roept) Nora !
- NORA : Ik ben hier, ma.
- IRENE : (komt binnen met Patrick, rond de 25, hij zit in een rolstoel)
- Natuurlijk, zet je ons niet in de rats. Wij zijn heel blij dat je hier bent, hé, Nora. Patrick, dit is mijn dochter, Nora.
- PATRICK : Hi !
- NORA : Hallo.
- IRENE : Schatje, ga jij de valiezen van Patrick eens halen. Ze staan bij de lift.

(Nora verlaat de kamer)

PATRICK : Je woont hier echt mooi, Irene.

IRENE : Wel... 't is een beetje klein, maar het is goed genoeg voor ons getweën.

PATRICK : Misschien is drie te veel ?

IRENE : Onzin Patrick, plaats genoeg, hé Nora.

NORA : (komt terug met twee valiezen)

Net Buckingham Palace.

PATRICK : Waar ga je nu mij te slapen leggen ?

IRENE : Hier in de living. De sofa kan dienen als logeerbed.

PATRICK : Waar blijf ik met mijn spullen ?

IRENE : Wel, een deel kan in de kast in de hal. De rest kan in onze kamers.

(Nora reageert hierop)

PATRICK : Ik bezorg jullie heel wat last, he ?

IRENE : Lieve help, nee, Nora, waarom zet je de bagage niet voor Patrick van gedacht verandert ?

(Nora begint onhandig met de bagage te sleuren)

PATRICK : Gaat het ?

NORA : (Vechtend met de bagage)

Natuurlijk, een groot, sterk, gezond meisje zoals ik.

(ze verdwijnt de trap op)

PATRICK : Ze heeft wel zin voor humor. Ik heb zo het gevoel dat ze mij hier niet wil.

IRENE : Onzin. Natuurlijk wil ze dat. Dat is haar manier van doen. Ze pruilt altijd, juist haar vader.

PATRICK : Ik ben nog altijd niet zeker dat ik hier thuis hoor, Irene.

IRENE : Stop er nu mee zo te spreken. Je bent hier omdat ik je hier wil hebben.

PATRICK : Kom nu. Ik ben hier door dat stomme telefoontje van gisteravond.

IRENE : Mij eender. En zwijg er nu over of ik laat je vanavond niet naar de Glenn Ford film kijken.

(Nora komt terug op-)

NORA : Ik heb je spullen in de kamer van moeder gezet. De eerste deur links bovenaan de trap.

- PATRICK : (een beetje in verwarring door het gevoel voor humor van Nora)
Bedankt.
- IRENE : Over Glenn Ford gesproken. Nora en ik hadden juist een discussie over hem voor jij kwam, Patrick.
- PATRICK : Oh, en ?
- IRENE : Wel, ik ben pro en Nora is contra.
- PATRICK : Hou je niet van Glenn Ford ?
- NORA : Dat heb ik niet gezegd. Feitelijk heb ik helemaal geen kans gekregen om iets te zeggen.
- PATRICK : Wel dan, wat denk je over hem ?
- NORA : Vergeet het maar.
- IRENE : Hij stelt toch maar een eenvoudige vraag, schatje.
- NORA : Ik heb niets tegen hem. Hij is een goede filmpersoonlijkheid, denk ik.
- IRENE : Maar hij heeft niet genoeg klasse, he Nora ?
- NORA : & Zeg
- PATRICK : Ik ga accoord met Nora tot op zekere hoogte. In de meeste films is hij alleen maar een persoonlijkheid, maar als hij de juiste rol krijgt, kan hij acteren. Heb je hem gezien in "Big Heat" Nora ?
- NORA : Nee, ik heb nooit het genoegen gehad.
- PATRICK : Daar was hij goed in. Hij is erg fotogeniek, weet je.
- IRENE : En hij heeft zo'n mooie blauwe ogen.
- NORA : Voor mij is zijn hoofd vierkant.
- IRENE : Net iets voor jou.
- NORA : En waarschijnlijk draagt hij een haarstukje en heeft valse tanden.
- IRENE : Wie trekt zich daar iets van aan ? Hij is liever dan Dustin Hoffman.
- NORA : O.K. hij is liever dan Dustin Hoffman. Ma, kunnen we vlug eten? Ik heb vanavond repetitie.
- IRENE : Weeral ?
- NORA : Ja, weeral. En zeg niet dat ik je niet verwittigd heb, Ik heb het je vanmorgen nog gezegd.
- IRENE : (tegen Patrick)
Ze repetee rt zoveel dat het een wonder is dat haar benen er niet afvallen.

- PATRICK : Doe je mee in een show, Nora ?
- NORA : Ja.
- PATRICK : Wat voor een show ?
- NORA : Dans expressie.
- PATRICK : Je bent dus danseres ?
- NORA : ~~Ja~~ Ik volg les.
- PATRICK : Dat is meer dan ik kan doen.
- NORA : Wel ma, hoe zit ~~het~~ het er mee ?
- IRENE : Waarmee .
- NORA : Eten.
- IRENE : Maar ik proef mijn lunch nog.
- NORA : Ik ben uitgehongerd ma... Ik heb sinds het ontbijt niets meer gehad.
- IRENE : Afslanken is één zaak, schatje. Jezelf uithongeren is iets heel anders.
- NORA : Ik wil daar nu niet over discutenen, ma.
- PATRICK : Ik zou ook wel iets kunnen binnenkrijgen. In Sunnyville eten we altijd om vijf uur.
- IRENE : Wel, omdat het twee tegen één is zal ik iets proberen te versieren. Wat denken jullie van croque monsieur ?
- PATRICK : Fijn.
- IRENE : Okee dan, 't zal zo klaar zijn. (zij gaat naar de keuken)
- NORA : Bedankt.
- PATRICK : Wel, de wereld heeft danseuses nodig. We mogen ze niet laten doodhongereren.
- NORA : In naam van al de danseuses ter wereld : dank u.
- PATRICK : In naam van al de gehandicapten ter wereld : zonder dank. (hij bekijkt haar in stilte)
Weet je, in Sunnyville staan ze recht en schuifelen zo-
wat met hun voeten en dat noemen ze dan dansen. Ik
denk dat er wel meer komt bij kijken.
- NORA : Jawel.
- PATRICK : Ik zou al blij zijn als ik kon schuifelen.
- NORA : Okee, Patrick, een beetje minder is ook goed.
- PATRICK : Een beetje minder ?

- NORA & : Er is geen reden om ermee te koop te lopen.
- PATRICK : Hoe bedoel je ?
- NORA : Je weet wat ik bedoel.
- PATRICK : Luister, als je je moet klaarmaken voor een repetitie of zo iets, blijf dan niet hier voor mij.
(lange gespannen stilte)
- NORA : Bevalt Sunnyville je niet ?
- PATRICK : Nee, 't is van den hond.
- NORA : Voor jou of voor hen ?
- PATRICK : 't Is wederzijds. Hé, wie speelt hier schaak ?
- NORA : Een kennis heeft het me geleerd.
- PATRICK : Mannelijk ?
- NORA : Een kennis die toevallig een man is.
- PATRICK : Laat ons een spelletje doen.
- NORA : (zonder enthousiasme)
't Zal snelshhaak moeten zijn. 't Eten is zo klaar.
(Patrick zet de stukken. Nora doet lusteloos de eerste zet)
- NORA : 't Is aan jou.
- PATRICK : (verplaatst een pion)
Ben jij een goede danseuse, Nora ?
- NORA : De beste. Jouw zet.
- PATRICK : Ik zou jou echt ~~me~~ graag eens zien dansen.
- NORA : Kom dan naar de show.
- PATRICK : Ik dacht van eens mee naar de repetitie te kunnen.
- NORA : Gesloten repetitie. Geen bezoekers.
(Irene op)
- IRENE : Ik heb een tamelijk vervelende mededeling. De grill werkt nog altijd niet.
- NORA : Ma, je ging ze laten herstellen.
- IRENE : Ik weet het, schat, maar ik ben het vergeten.
- NORA : Okee, geef mij maar een sandwich met ham en kaas.
- PATRICK : Dat klinkt fantastisch.
- IRENE : (In verlegenheid)
Sorry, er is ook geen kaas. Ik ben vergeten te gaan winkelen.
- NORA : Alweer.
- IRENE : Wel, het ging uit mijn gedacht met Patrikk te komen en...

- NORA : Okee ma, ik versier wel een sandwich en een kop koffie op de repetitie.
- IRENE : Wacht, Nora. Ik zal wat eieren bakken. Duurt maar een minuutje.
- NORA : (gaat kwaad weg)
Ik heb geen minuutje.
- IRENE : Hoe laat ben je thuis ?
- NORA : Ik weet het niet. Laat.
- IRENE : Je hebt morgen les, weet je ...
- NORA : Tot morgen, ma. (Nora af)
- PATRICK : (terwijl ze buitengaat)
Bye Nora. (een lange stilte)
Wel, ik lust wel een paar gebakken eieren.
- IRENE : Sorry, Patrick, twee gebakken eieren komen er aan.
- PATRICK : Wat is er met de grill, Irene ?
- IRENE : We weten het niet precies... Ze slaat aan en af....
- PATRICK : Waarschijnlijk een los contact. Heb je een schroevendraaier. Ik kan het herstellen.
- IRENE : Denk je echt dat je dat kan ?
- PATRICK : Ik heb de bedlamp in Sunnyville toch hersteld, of niet ?
- IRENE : (plaatst de grill voor hem)
Wel, amuseer je.
(Patrick begint er aan te prutsen)
- PATRICK : Komt Nora gewoonlijk laat thuis ?
- IRENE : Heel laat. Ze zou evengoed helemaal niet naar huis kunnen komen. Zoveel betekent leven met mij voor haar.
- PATRICK : Het betekent waarschijnlijk heel veel voor haar.
- IRENE : Misschien. Het is niet dikwijls te merken.
- PATRICK : Waarom ? Wat is het probleem ?
- IRENE : Zij mist haar vader. Zij aanbad hem. Hij was een zeer gecultiveerde man, weet je. Hij nam haar mee naar toneelstukken en concerten van zodra ze oud genoeg was om het te begrijpen. Ze waren echte kameraden.
- PATRICK : Ging jij dan niet mee ?
- IRENE : Nee, ik vrees van niet... Ik bleek er nooit in te slagen het te snappen.
Mijn plafond is Glenn Ford films en corn beef gehakt.
- PATRICK : Wel, ik ben verzet op corn beef gehakt.
- IRENE : Je bent erg galant, meneer Simmons. Ik weet niet welke

mening Bill had over corn beef gehakt. Hij had over zowat alles een mening - in het bijzonder over welke drank gekocht moest worden - maar over corn beef gehakt had hij er geen... Och, in de grond was het een goed huwelijk, denk ik. Maar toch, er waren momenten dat ik wist dat ik hem teleurstelde... Ik denk dat we eigenlijk niet hadden moeten trouwen. Maar als er toen iets gebeurde moest je het wel doen.

- PATRICK : Wat doen ?
- IRENE : Trouwen. Hij had me zwanger gemaakt. Ben je geschokeerd?
- PATRICK : Wel nee, niet echt geschokeerd.
- IRENE : Hoe staat het met de reparatie van de toaster ?
- PATRICK : Grill.
- IRENE : Mij eender.
- PATRICK : Het komt voor mekaar. Ik heb een paar losse draden gevonden. Daar zit de panne. Ik zal ze vastmaken.
- IRENE : Ik ben nooit voor vrije liefde geweest. Ik keur zo iets af. Het was iets dat zomaar gebeurde. Het was nooit onze bedoeling helemaal tot het einde te gaan, die avond. Tenminste, het was niet mijn...
- PATRICK : Irene, waarom vertel je mij zulke private zaken ?
- IRENE : Ik weet het niet, Patrick. Ik beschouw jou als een vriend. Je bent toch niet beschaamd over mij, he ?
- PATRICK : Nee, maar...
- IRENE : Ik denk dat het door de wijn kwam.
- PATRICK : Wat belijft er u ?
- IRENE : Hij stopte de auto en haalde een fles wijn te voorschijn. Het ergerde mij eerst, maar toen ik wat kalmer werd nam ik een paar slokken... Het was de eerste keer dat ik wijn dronk. Wel, het een bracht het ander mee. Bill werd altijd zeer agressief als hij gedronken had en voor ik hem kon tegenhouden had hij al wat hij wou.
- PATRICK : Maar je zei dat jullie geen van beide de bedoeling had zover te gaan.
- IRENE : Wel, ik in ieder geval niet en ik maakte mezelf graag wijs dat Bill het ook niet wou. Maar een man is een man, hé ?
- Toaster - ik bedoel grill al gerepareerd ?

- PATRIEK : Bijna. Had je er plezier aan ?
(Irene kijkt hem woedend aan)
 De wijn bedoel ik.
- IRENE : Niet bepaald. Hij was bitter en ik denk dat het van die goedkope was die de sukkel in de sloppen drinken.
- PATRICK : Je bedoelt de nietsnutten.
- IRENE : Mij eender. In ieder geval, het smaakte vreselijk, maar Bill drong aan, dus...
- PATRICK : Geraakte je beneveld.
- IRENE : Ja, en hup, op de achterbank. Wa waren toen nog zo jong.
- PATRICK : En nu is er Dr. Griffin, onze geliefde directeur.
- IRENE : Wat is er met Dr. Griffin ?
- PATRICK : Hij schijnt gek op jou en jij lijkt hem wel te mogen.
- IRENE : Mijn omgang met Dr. Griffin is louter professioneel.
- PATRICK : Zo ziet het er niet uit...
- IRENE : 't Is toch zo. Om te beginnen is hij getrouwd.
- PATRICK : Gescheiden.
- IRENE : Mij eender. En ten tweede heeft hij maar één bedoeling.
- PATRICK : Heeft hij ooit iets geprobeerd ?
- IRENE : Nee.
- PATRICK : Hoe kun je het dan weten ?
- IRENE : Omdat hij altijd tegen me praat met zo'n hese stem alsof hij iets verwacht.
- PATRICK : Dat wil niets zeggen.
- IRENE : En een keer heb ik hem erop betrapt dat hij zwaar ademend naar mij stond te kijken. Een vrouw weet zoiets, Patrick.
- PATRICK : En wat denk je dat mijn bedoeling is ?
- IRENE : Jouw bedoeling ?
- PATRICK : Ja, de mijne. ~~XX~~
- IRENE : Ik heb echt geen flauw idee, en ik denk jij ook niet. Daarom ben je hier, dan kunnen we er over nadenken en tot een besluit komen.
- PATRICK : Misschien heb ik wel dezelfde bedoeling als Griffin.
(~~XXXXXXXX~~ Irene lacht, Patrick is lichtjes geïrriteerd)
 Wat is er zo grappig ?

- IRENE : (vlug ontnuchterd)
Niets, denk ik. 't Spijt me. Ten slotte is het niet meer dan natuurlijk.
- PATRICK : Wat is niet meer dan natuurlijk ? Dat ik sex wil zoals ieder normaal man ?
- IRENE : Ik hoop dat je begrijpt Patrick dat er tussen ons alleen maar vriendschap is en niets anders.
- PATRICK : Okee, wat wil jij dan ?
- IRENE : Wat ik wil ?
- PATRICK : Ja, wat denk je te bereiken met deze situatie ?
- IRENE : (een beetje gekwetst)
Dat is een pijnlijke vraag , Patrick.
- PATRICK : Ik wil het weten, Irene.
- IRENE : Wel, ik heb je het juist verteld. Wij zijn vrienden en ik wil je helpen.
- PATRICK : Me helpen, wat...?
- IRENE : (plaats een bord voor hem)
Hier zijn je eieren.
- PATRICK : Me helpen wat ?
- IRENE : Wel, je helpen. Je leiden. Ik wil met je "werken" zodat je kan ontdekken wat je met je leven kan doen.
- PATRICK : En als ik je nu eens zei dat de beste manier om mij te helpen zou zijn nu direct met mij in bed te kruipen ?
- IRENE : Onzin Patrick. Eet je eieren op voor ze koud worden.

BLACK OUT

2DE TAFEREEL

Een week later

Nora maakt het ontbijt klaar terwijl Irene aan tafel zit.

- IRENE : Heb je deze nacht in huis liggen rondzwerven.
- NORA : Ja.
- IRENE : Dat dacht ik. Wat was er. Was je ziek ?
- NORA : Pat had een nachtmerrie en ik ben naar beneden gegaan om te zien of hij O.K. was.
- IRENE : Pat had een nachtmerrie, hé ? Je hebt er in ieder geval lang over gedaan.
- NORA : Luister, ik heb hem een glas water gegeven en dan hebben we een paar minuutjes gebabbeld, okee ?
- IRENE : Het kwam niet in je op mij wakker te maken.
- NORA : Ma, je bent heel de week iedere avond wakker gebleven om samen met hem naar de laatavondshow te kijken. Je hebt rust nodig.
- IRENE : Ik apprecieer je bezorgdheid, schatje, maar Patrick is echt jouw probleem niet. Ik bracht hem hier, dus moet ik de verantwoordelijkheid nemen.
- NORA : Je kan toch niet vierentwintig uur per dag zijn handje vasthouden, ma.
- IRENE : Laat mij daarover beslissen. Hoe staat het met mijn toegast ?
- NORA : Bijna klaar.
- IRENE : Hoe lang heb je met hem gebabbeld ?
- NORA : Geen idee. Tien minuten.
- IRENE : In je nachtjapon ?
- NORA : Ik had geen tijd om mijn balkleed aan te trekken, ma.
- IRENE : Het ziet er naar uit dat je zelfs geen tijd had om een badjas aan te trekken.
- NORA : Wie is er over een nachtjapon begonnen.
- IRENE : (geschokeerd)
Nora !
- NORA : Och, in godsnaam, ma, natuurlijk had ik een kleed aan.
- IRENE : Waarom deed je dan alsof het niet zo was ?
- NORA : Ik deed niet alsof, ma. Jij veronderstelde het en ik wou je fantasie niet bederven.
- IRENE : Welke fantasie?

- NORA : Ben je niet bang dat ik onze arme Patrick van zijn maagdelijkheid zal beroven ?
- IRENE : Doe niet belachelijk. Ik wil alleen maar dat Patrick geen verkeerde ideeën krijgt.
- NORA : Wie geeft hem verkeerde ideeën , Ma ? Ik ?
- IRENE : Wel, schatje, jij zou dat kunnen doen. Ik ook, wat dat betreft. We moeten er allebei op letten dat we geen verkeerde indruk op hem maken.
- NORA : In dat geval stel ik voor dat je je kamerjas dichtdoet als jullie naar de laatavondshow kijken.
(Patrick op)
- IRENE : Dat moet jij nodig zeggen.
- PATRICK : Goeie morgen, Irene, Nora.
- NORA : Hi, Pat.
- IRENE : Waar is je hemd ?
- PATRICK : Uitgetrokken.
- IRENE : 't Is midden februari.
- PATRICK : Ik zweette. Ik zweet gemakkelijk, weet je.
- IRENE : Nee, Patrick, dat weet ik niet, maar ik wil je op je woord geloven. Ik heb gehoord dat je deze nacht een nachtmerrie had.
- PATRICK : En ?
- IRENE : Is het dat wat je deed zweten ?
- PATRICK : Misschien wel.
- IRENE : Wel, kleed je asjeblief aan.
- PATRICK : Wat is er voor ontwijft.
- NORA : Roereieren.
- PATRICK : Klinkt goed.
- IRENE : Ik haat roereieren. Daar word je dik van.
(ze begint strak de krant te lezen)
- NORA : (tracht niet kwaad te worden)
Maar ma, dat is wat je gevraagd hebt.
- IRENE : O ja. Ik moet vergeten zijn het je te zeggen. Ik sta op dieet.
- NORA : Op dieet ! Sinds wanneer ?
- IRENE : Sinds deze morgen.
- NORA : Wel, hier is je toast. (Nora plaatst de toast voor haar, maar Irene schuift hem op een kanderachtige manier weg-)